

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžf/66/2013
Identifikačné číslo spisu:	7012200864
Dátum vydania rozhodnutia:	21.08.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jarmila Urbancová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7012200864.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu AGROBARA, s.r.o., so sídlom Veľká Bara 69, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo 6. júna 2012, č. 1020503/1/537041-1023235/2012/5309, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 13. marca 2013, č.k. 7S/135/2012-97, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolacie konanie z a s t a v u j e.

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

Rozsudkom z 13. marca 2013, č.k. 7S/135/2012-97 Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo 6. júna 2012, č. 1020503/1/537041-1023235/2012/5309. Napadnutým rozhodnutím žalovaný podľa § 48 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov v znení neskorších predpisov (ďalej len „daňový poriadok“) v nadväznosti na ustanovenie § 165 ods. 2 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) potvrdil dodatočný platobný výmer Daňového úradu Kráľovský Chlmec č. 738/230/23672/11/Kaš zo dňa 22.09.2011, ktorým prvostupňový správny orgán podľa § 44 ods. 6 písm. b/ bod 1 zákona o správe daní a poplatkov žalobcovi nepriznal nadmerný odpočet dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie júl 2010 v sume 26 570,82 €.

Rozhodnutie žalovaného i správneho orgánu prvého stupňa vyhodnotil krajský súd ako zákonné a dospel k záveru, že správne orgány dostatočne zistili skutkový stav veci a z neho vyvodili aj správny právny záver.

Mal za nesporné, že žalobca v konaní nepreukázal splnenie zákonných podmienok pre odpočítanie dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie júl 2010 v sume 26 570,80 € na základe dodávateľských faktúr od dodávateľov O. S. - VENIKOM, s.r.o. a TOKAJ&CO, s.r.o.. Krajský súd sa stotožnil so závermi správcu dane a žalovaného, že posudzovanie plnenia transakcií týkajúcich sa komodít uvedených v sporných faktúrach nesledovali skutočný obchodný účel a boli len nástrojom na získanie daňovej výhody - finančných prostriedkov zo štátneho rozpočtu.

O trovách konania krajský súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti citovanému rozhodnutiu krajského súdu podal v lehote ustanovenej zákonom (§ 204 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) odvolanie žalobca.

Odvolaním doručeným krajskému súdu osobne 18. apríla 2013 žiadal zmenu rozsudku krajského súdu tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného bude zrušené a vec mu bude vrátená na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Svoje odvolanie žalobca odôvodnil tým, že krajský súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ OSP), pričom jeho rozhodnutie tiež vychádza z nesprávneho právneho posúdenia (§ 205 ods. 2 písm. f/ OSP).

Vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu voči rozsudku krajského súdu žalovaný vyslovil, že námietky uplatnené žalobcom sú obsahovo identické so žalobnými dôvodmi žalobcu. Žalovaný sa ďalej vyjadril k námietkam nad rámec žalobných dôvodov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) prejednal vec nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre konanie o odvolaní proti uzneseniu krajského súdu a je namieste osvolacie konanie zastaviť.

Najvyšší súd skúmajúc podmienky konania o odvolaní, zistil, že podaním adresovaným Krajskému súdu v Košiciach, doručeným mu 17. júna 2013 JUDr. Martina Gombosová, advokátka so sídlom v Košiciach, Moldavská cesta 21/A, oznámila súdu zánik plnomocenstva udeleného jej na zastupovanie žalobcu v konaní na základe dohody o zániku plných mocí a skončení zastupovania v súdnych konaniach pred Krajským súdom v Košiciach zo 14. júna 2013 (na najvyššom súde sa to týkalo tiež napr. konania vedeného pod sp.zn. 5Sžf/37/2014 a konania vedeného pod sp.zn. 5Sžf/62/2013).

Zistiť túto skutočnosť najvyšší súd výzvou z 4. augusta 2014 vyzval žalobcu, aby v súlade s § 250a OSP, § 24 a nasl. OSP a § 28 ods. 1 OSP obratom predložil originál plnomocenstva na zastupovanie v súdnom konaní. Súčasne ho poučil o následkoch nepreukázania zastúpenia v zmysle § 250a OSP, ktorým je zastavenie konania (§ 250d ods. 3 OSP). Výzvu žalobca riadne prevzal 11. augusta 2014.

Podľa § 250a OSP, žalobca musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý zaňho na súde koná; to neplatí vo veciach, v ktorých je daná vecná príslušnosť okresného súdu, alebo ak ide o preskúmanie rozhodnutia a postupu vo veciach zdravotného poistenia, sociálneho zabezpečenia vrátane nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, štátnych sociálnych dávok, sociálnej pomoci a poistenia v nezamestnanosti, aktívnej politiky trhu práce a garančného fondu, poskytovania zdravotnej starostlivosti, vo veciach priestupkov a vo veciach azylu a doplnkovej ochrany.

Podľa § 250d ods. 3 veta prvá OSP, súd uznesením konanie zastaví, ak sa žaloba podala oneskorene, ak ju podala neoprávnená osoba, ak smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmavania súdom, ak žalobca neodstránil vady žaloby, ktorých odstránenie súd nariadil a ktoré bránia vecnému vybaveniu žaloby, alebo ak žalobca nie je zastúpený podľa § 250a alebo ak žaloba bola vzatá späť (§ 250h ods. 2).

Žalobca napriek riadne doručenej výzve a poučeniu do dnešného dňa nepreukázal zastúpenie advokátom, resp. iný spôsob splnenia požiadavky § 250a OSP, ani neoznámil, že by bol požiadal Centrum právnej pomoci o priznanie nároku v zmysle zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov. Vec prejednávaná tu najvyšším súdom v odvolacom konaní nie je vecou podľa § 250a časť vety za

bodkočiarkou OSP, na ktoré vzťahuje výnimka zo zákonnej požiadavky povinného zastúpenia advokátom.

S ohľadom na uvedené skutočnosti najvyšší súd nemohol pristúpiť k vecnému vybaveniu odvolania žalobcu, ale musel pre nesplnenie zákonom ustanovenej podmienky pre konanie v správnom súdnictve odvolacie konanie zastaviť (§ 250a OSP, § 250d ods. 3 OSP; § 103 a § 104 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP, § 146 ods. 1 písm. c/ OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania, pretože toto konanie bolo zastavené.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.